

Fáyne dr. Dombi Alice 1990 és 1998 között a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatóinak körében többlépcsős longitudinális vizsgálatot végzett a tanári minták szerepét kutatva a pedagógussá válás folyamatában. A következő területeket vizsgálta: a tanári minta szerepe a pályaválasztásban, a tanári minták megerősítése a tanárképzés során, a tanári minták energetikus hatása, a mintakövetés egyéni sajátosságai, a modellalakulás gyakorlati jellemzői.

A kötet tehát a pedagógiai valóság egy fontos tényezőjével, a nevelő személyiségének mintaadó elemeivel foglalkozik. Minden pedagógus figyelmébe ajánljuk, jó lenne, ha a tanári könyvtárakban fellelhető lenne.

Gyula, APC-Stúdió, 1999. 114 p. ISBN 9639135275

Dr. NAGY ANDOR
főiskolai tanár
Eszterházy Károly Főiskola
Eger

Élet- és pályatervezés

Újabb elismerést érdemlő kötet jelent meg 2001 végén a Berzsényi Dániel Főiskola Neveléstudományi Intézete és a Szókratész Külgazdasági Akadémia gondozásában, amit a szerzők a tanító- és tanárjelölteknek, valamint a szakképző iskolák 13-14. évfolyama osztályfőnökeinek ajánlanak felhasználásra.

Dr. Koncz István professzor intézetigazgató valóságos tudományos műhelyt teremtett Szombathelyen, amely 2001-ben már a harmadik jeles kiadványt adta közre.

E jegyzet egyértelműen gyakorlatra orientált, elméleti fejezeteket tartalmaz, de kiváló feladatokat és tesztek is.

A rendkívül korszerű témaválasztás újszerűen feldolgozott témakifejtésével a rendszeresen publikáló közismert tudós-szerzőket dicséri.

A kötet hét témakört mutat be, sajátosan jelenítve meg azokat, részben gyakorlatokkal, tesztekkel, feladatokkal zárva az egyes fejezeteket.

Az első témakör a serdülő-, az ifjú- és a felnőttkor pszichológiai jellemzőit mutatja be. E fejezetet jó lett volna kiegészíteni az idősor bemutatásával is, hiszen a felnőttkor nem „az élet végéig” tart. Igaz, az idős embernek már nincs pályaterve, de életterve igen. Mindenki által ismert megállapítás, hogy programadással éveket lehet adni az életnek!

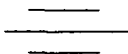
Második témakörben a szerzőtől már jól ismert önismeret, önértékelés jelenik meg, amelyben olvashatunk az önmenedzselésről, az egyéni arculatformálásról is. A fejezetet igen jól hasznosítható tesztek és gyakorlatok zárják.

A harmadik rész a társismerettel és a viselkedéskultúrával foglalkozik többek között. Olyan témákat vázol föl, mint a konformizmus, deviancia, hatáskommunikáció, emberismereti ítéletalkotás, tárgyalás vállalkozási közegekben.

A kötet negyedik fejezete többek között a hivatásról és a karierről, majd a következőkben a címet is adó életpálya tervezésről, az önmenedzselésről szól rendkívül meggyőzően.

Az osztályfőnökök számára is jól hasznosítható kötet befejező része mintegy felszólítás: „Teljes életet élni”. Lehet ennél szebb gondolat? A saját személyiség stabil értékrendjének kialakítása, a helyes pályaelgondolás, – választás, érettség a választásra... jövőt meghatározó jelentőségű minden ember életében.

A kamaszkor problémáival évtizedek óta foglalkozó Koncz professzor szerzőtársával, Balogh professzorral olyan kötetet ajándékozta meg ez esetben az olvasót, amelyet jól tudnak felhasználni a szülők, illetve a pedagógus-továbbképzésben résztvevők is.

Dr. DOMONKOS JÁNOS
ny. iskolaigazgató, irodalomtörténész
Budapest

Selmecbánya is a világörökség része

A híres bányaváros (Trianon óta Szlovákiáé) ezer méteres hegyek közé ékelődve túlélte a századok megpróbáltatásait. Főnmaradt az új évezredre is. Határában tábla hirdeti: *A világörökség része.*

A hegyek aranya-ezüstje, reze, vasa, ólma évezredek óta ismert volt. A XI. században a magyarországi bencés rend kapott bányajogot. A középkorban Európa leggazdagabb ezüstlelő helyei közé számított. A tatárjárás után IV. Béla magyar király bajor, szász és flandriai bányászokat telepített és szabad királyi bányavárossá tette Selmecbányát. Később iskolavárosként is híressé tette nevét. A bányaiskola 1735-ben létesült, melyet Mária Terézia főiskolai, majd 1770-ben akadémiai rangra emelt. Ez volt az *első bányászati és kohászati akadémia Európában!* 1807-ben még erdészeti tanszékkel bővült.

Aztán, egyszercsak elkövetkezett *Trianon*, amikor is *Sopron*, „a hűség városa” lakossága népszavazáson döntött Magyarországhoz való tartozása mellett, és ahol máig működik a jónevű Erdészeti és Faipari Egyetem, melynek őse, az Erdészeti, Bányászati és Kohászati Főiskola „akadémia”, mint említettük Mária Terézia uralkodása idején létesült Selmecbányán. Majd Trianon után (1921) szomorú kényszerből Sopronba költözött. Különben a Kohászati Karát 1952-ben Miskolcra vitték, s 1959-ben a Bányászati Kar is oda került, majd önálló magyar egyetemmé vált. A Sopronban maradt Erdészeti Kar pedig Faipari Karral bővült, és ez is önálló egyetemmé vált.

Aki napjainkban Selmecbányára érkezik, és a turista-csalogató egykori Piactérre, a hatalmas Szentháromság-szobor tövénél sétálgat a régi, ma műemléknek számító épületek közt, valami furcsaságot érez. Az ódon városrész nem elhanyagolt. A nagy gótikus, reneszánsz egykori patríciusházak nagyobb része már tökéletesen helyreállítva pompázik, más épületek tatarozása szépen folytatódik. Rend és tisztaság mindenfelé. A Szent Katalin templom is korhűen renoválva. A városháza tornya hibátlanul magasodik a főtér fölé. Egyedül Petőfi Sándor valamikori iskolája tűnik elhanyagoltnak a tér felső szélén. Mögötte a szép reneszánsz kapuzatú ház, ahol a költő lakott, az még kopottas egy kicsit.

A néptelen utcán merül fel az a furcsa, szívszorító érzés, hogy Selmecbánya belvárosa szinte lakatlan. Ott nem lakik selmecbányai senki már; nincsen benne ember. Kísértetváros lett. A rendbehozott, hatalmas százados kapuk mellett nem virít névtábla sehol. A főtér felújított házai falán táblák hirdetik, hogy eladó, eladó! A város eladja főterét. Egy város, amely eladja szívét. És nem csak a központban, de szinte az egész történelmi városmagban alig lakik néhány ember. Közülük vajon hányan akadnak olyanok, akiknek itt élt dédapja, nagyapja vagy édesapja...

A turisták miközben mennek a kihalt Selmeceen keresztül, már visszaútban, az egyetlen működő vendéglő ajtaján egy asszonyt látnak kilépni. A vékony alacsony néni fekete ruhát visel. Kezében ételhordót visz. Komoly, szemüveges arcát kék kendő szegélyezi. Lassan a templom felé tart. A hatalmas kihalt főtéren ő az egyetlen alak.